तं रुवा चैव खङ्गाभ्यां महाबलपराक्रमी। ततः कबन्धवचनाद्रामः सत्यप्राक्रमः ॥ ४०॥ ऋष्यमूकं गिरिं गवा सुग्रीवेण समागतः। ततस्तेन समागम्य सुग्रीवेण महात्मना ॥ ४१ ॥ रतरेतरमब्रूतां कुरुष करवाणि किं। तं रामो बाद्धवीर्येण स्वराज्यं प्रत्यपाद्यत् ॥ ४२ ॥ बालिनं समरे रुवा मरुाकायं मरुाबलं । ततो प्रभिषिक्तः सुग्रीवो वानरेन्द्रो महाबलः ॥ ४३॥ रामाय प्रत्यज्ञानीत राजपुत्र्याः स मार्गणं । श्रादिष्टा वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण महात्मना ॥ ३४॥ दश कोळाः प्रवङ्गानां दिशः सर्वाः प्रतस्थिरे । ग्रस्माकं चोपविष्टानां विन्धे पर्वतसत्तमे ॥ ४५ ॥ भृशं शोकाभितप्तानां पर्यदेवयदङ्गदः। श्राता च गृधरातस्य सम्पातिनीम वीर्यवान् ॥ ३६॥ सीतामाचष्ट सर्वेषां वसत्तीं रावणात्नये । सो उन्हें दुः खपरीतानां ज्ञातीनां दुः खमुद्धकृन् ॥ ४०॥ **ग्रात्मवीर्यं समाभ्रित्य प्रुतवान् शतयो**जनं । तत्राक्मेकामद्राचमशोकवनिकागतां ।। ४०।। कौशेयवस्त्रां मिलनां निरानन्दां धृतव्रतां । त्रभिज्ञानमणिं गृद्य चरितार्थी **ऽ**क्षमागतः ॥ ४१ ॥